

Publicerad 2005-10-06 00:42 av Magnus Mojo Olsson

Tidig dikt från diktsamlingen FRI, 1995. Dikt nr 4

Allt ljust (4) - FRI

Allt ljust

förblev mörkt

dagens strålar silade sig ned

genom det draperade rummet

tomheten var fylld

rädslan hade sprungit bort

närvaron intill

lät tyget smeka min hud

för att lindra min smärta

den var oundviklig

inlindad i hopp

men känslan av att du fanns där bestod

skalade mig bit för bit

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magnus Mojo Olsson med Poeter.se id #4301 innehar upphovsrätten